

med tilstrækkelig Tydelighed af Udtalelser fra radikal Side (*Statsministeren* [Stauning]); Lad os nu se). Ja, lad os se, ja, vi skal se, jeg har ogsaa Taalmodighed, højtærede Statsminister, men derfor kan jeg godt have Lov til at sige min Mening om det, og jeg vil da henvise til, at det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, der optraadte som Ordfører for sit Parti, nok vilde have en Omlægning af Formueskatten, men han vilde ikke have en saadan Omlægning, at det skulde give en forøget Indtægt for Statskassen, og det er det, det kommer an paa for Statsministeren i dette Forhold. Hvis man derfor kan stole paa det Ansigt, som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard vendte ud mod Rigsdagen, da han fremsatte sine Udtalelser om Formueskatten, saa vil der i hvert Tilfælde være tre Partier i dette høje Ting, som er imod den, og selv om baade Regeringen og Socialdemokratiet er mægtige, kan de alligevel ikke undvære alle tre Partier i dette Forhold (*Statsministeren* [Stauning]): Lad os nu se, vent til Afstemningen, det er bedret!. (Formanden ringer). Ja, Formanden ringer, det er til Statsministeren; han minder om, at Statsministeren skal lade være med at afbryde Taleren, det er Meningen, forstaar jeg, og det er meget naturligt.

Videre omtalte den højtærede Minister ogsaa dette Erhvervsraad, eller hvad man skal kalde det, som er foreslaaet i Lovforslagets § 8. Jeg omtalte det overhovedet ikke i mit Indledningsforedrag, idet jeg jo ikke vilde være med til at gennemføre de Foranstaltninger, som skulde gøre dette Raad nødvendigt, men jeg ønsker ved denne Lejlighed lige at sige at Par Ord om dette Raad. Jeg vil gøre opmærksom paa, at vi har jo i Forvejen et Erhvervsraad i Udenrigsministeriet. Hvis der derfor af Rigsdagen paatænkes gennemført Foranstaltninger, som gør et Erhvervsraad nødvendigt, saa vil det dog vist være naturligt at overveje dette Forhold, thi at have to af den Slags nogenlunde ved Siden af hinanden forekommer mig ikke praktisk i disse knappe Tider.

Jeg skal derefter forlade den højtærede Statsminister og vende mig til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard. Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard udtalte sig paa et vist Tidspunkt om Oraklet i Delfi, og det vil jeg begynde med. Han sagde om Oraklet i Delfi, at Egenskaberne ved Oraklernes Svar, ogsaa de Svar, der gaves af Oraklet i Delfi, var en vis Dobbelttydighed, og saa fjøede han til: „Jeg ved ikke, om man husker, at det fortælles i vor Historie om Oraklet i

Delfi, at det var dobbelttydigt i sine Svar, og det var Udtryk for, at det ingenlunde altid selv følte sig sikker.“ Og jeg vil gerne føje til, at saa overlodes det jo til Præsterne ved Oraklet at give Udtydningen af disse Svar. Nu forekommer det mig, at det ærede Medlem Hr. Dahlgaard havde i sin Tale i Gaar noget til fælles med Oraklet i Delfi, som gav dobbelttydige Svar. Det var ikke helt let ud af det ærede Medlems hele Stilling at faa fat paa, om han vil støtte Regeringen til Gennemførelse af det, der var det væsentlige i disse Forslag, eller om han vilde gaa imod det, men Meningen er maaske, at det skal overlades til Præsten at udlægge denne Dobbelttydighed, og Præsten maa vel i dette Tilfælde blive den højtærede Statsminister. Hvis han udlægger det paa den rigtige Maade, vil det altsaa kunne komme til at betyde, at der nok skal komme Tilslutning fra det radikale Parti til Regeringens Stilling. Herpaa kunde ogsaa tyde de talrige Afbrydelser fra den højtærede Statsminister, der sagde: Lad os nu se, lad os nu se, lad os nu se. Vi faar altsaa at se, hvad det bliver til, naar vi bare har Tid til at vente, men den højtærede Minister synes jo ikke at have Tid til at vente, medens man netop fra radikal Side — det gjorde i alt Fald det ærede Medlems Tale Indtryk af — vil have Tid, fordi der var saa umaadelig meget, man vilde have undersøgt, og det tager nu en Gang Tid at faa noget undersøgt. Derfor forekommer det mig, at det ærede Medlem Hr. Trier havde nogen Ret i sine Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, naar han hævdede, at han var bange for, at Beslutsomheden skulde drukne i gustent Overlæg, det var det ærede Medlems Ord, og det ærede Medlem Hr. Dahlgaards Tale tyder jo paa, at der kunde være noget om det.

Det ærede Medlem var inde paa at skildre Venstres Modstand i Prisaftalespørgsmaalet, fordi vi ikke vilde gaa med til det Lovforslag, der var fremme sidste Vinter fra Regeringens Side og fra radikal Side. Nej, det vilde vi ikke gaa med til, thi Venstre havde gentagende fremsat sit eget Forslag om Arbejds- og Erhvervsfrihed, hvori der ogsaa fandtes Bestemmelser vedrørende Prisaftaler. Vi ønskede dette Forslag gennemført, og det gør vi fremdeles, men vi ønskede ikke at gaa med til Forslag af den Art, der var fremme fra Regeringens Side.

Derefter kom det ærede Medlem ind paa en Omtale af Valutaforholdene. Jeg bliver nødt til ogsaa om dette Forhold at gøre nogle Bemærkninger. Det ærede Med-